

ДОНАЛД БИСЕТ ЕРОС И СЛАВЕЙЧЕТО

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Веднъж в Лондон долетя славей. Кацна на фонтана на площад „Пикадили“ и запя на Ерос — ангелчето с лъка и стрелите, което украсяваше фонтана.

Беше тъмна лятна нощ, а славеят пееше за дърветата и цветята, за морето и сините вълни с бели гребени, които се гонят по ситния пясък на брега, за децата, дето играят и строят пясъчни замъци, пускат хвърчила-дракони, ядат бонбони, плуват и се возят на лодка в морето.

— Всичко това е чудесно! — отбеляза Ерос. — А тук има само автобуси, такситата, автомобили и хора, които бързат за работа или на пазар. Как ми се иска вместо тях наоколо да се плискаше море. — Ерос въздъхна и по бузата му се плъзна сълза. — Скъпо славейче, помоли морето да дойде тук поне за един ден.

— Добре, ще го помоля — обеща славеят и отлетя.

На другата вечер, когато изгряваха звездите, славеят стигна брега на морето, кацна на пясъка и запя за момченцето, което скучае сам-самичко на върха на фонтана в далечния Лондон.

Вятърът отнесе песента му навътре в морето и вълните също я чуха. Славеят цяла нощ и си отиде чак след изгрева на слънцето.

Един ден, когато лондончани излязоха на улицата, за да отидат на работа, не можаха да познаят града си. На площад „Пикадили“ се плискаше истинско море, с вълни, които се разбиваха в пясъците на „Риджънт стрийт“ и „Шафтсбери авеню“. Грееше слънце. А вместо автобуси, такситата и автомобили, по улиците плаваха лодки.

Хората захвърлиха шапките и дрехите си и облякоха бански костюми. Децата донесоха кофички и лопатки и седнаха да си играят на пясъка. Неколцина младежи се пуснаха със своите сърфове по Хеймаркет, плъзнаха се по белите гребени на вълните и като минаха край Ерос, обляха го с пръски. А той се заливаше от смях. Вечерта се събраха буреносни облаци, небето потъмня и заваля проливен дъжд. А когато той спря и небето се изчисти, площад „Пикадили“ изглаждаше както преди — със статуята на Ерос в средата, а наоколо — автобуси и такситата, автомобили и хора...

Щом мръкна и всички се прибраха по домовете си, славеят отново долетя и кацна на фонтана.

— Благодаря ти, славейче! — рече Ерос. — Беше чудесно!

Скоро дъждът пак заваля. Славеят се скри на сухо в краката на Ерос, пхна глава под крилцето си и заспа сладък сън.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.